

Tilslutning fra sagkyndig Side. Jeg har endvidere kunnet tiltræde den Opfattelse, som er udtalt i Folketinget, at der ved denne Ændring ikke er foregrebet noget; det er en Ændring, som formentlig er af midlertidig Natur under Hensyn til, at Spørgsmaalet i en nær Fremtid skal tages under Overvejelse, men hvis der maatte blive truffet Bestemmelser, der nødvendiggør en Ændring i det saaledes opstillede Beløb, vil en saadan let kunne foretages. Jeg for mit Vedkommende nærer paa det paa-gældende Punkt ikke nogen Betænkelighed. Jeg peger endvidere paa, at Indførelsen af en saadan Ændring i Virkeligheden er i Overensstemmelse med de principielle Ønsker, som næredes af Landstinget i Fjor, og det er mig yderligere bekendt, at et saadant Ønske er fremsat fra skibsfartinteresserede Kredse, hviket jeg ogsaa i denne Forbindelse tillægger nogen Betydning.

Ogsaa den anden af Folketinget indsatte Ændring finder jeg beføjet: den gaar ud paa at Ordet „begrundet“ ændres til „beføjet“ i Bestemmelsen om, at der skal gives en fyldestgørende Begrundelse for det Forbud mod Deltagelse i Bjærgning, som der omhandles.

Jeg har altsaa tænkt mig, at man maatte kunne acceptere Lovforslaget, som det nu foreligger, men jeg ønsker at tilføje, at Lovforslaget synes mig paa forskellige Punkter at udæske til Kritik. Det forekommer mig ogsaa at kunne give Adgang til aabenbar Uretfærdighed, at man, som i § 1 bestemt, opstiller en Regel om, at den til Erstatning berettigede kan indtale den hele Erstatning hos hver af de skyldige. Man stiller altsaa der saa afgjort Rederinteresserne bag Hensynet til de tilskadekomne eller dem, som ved andres Uagtsomhed mister Liv eller Førlighed. Det er jo et meget humant Hensyn, og jeg erkender, at meget kan tale derfor; jeg kunde dog godt tænke mig, at denne Bestemmelse vilde kunne gaa Rederinteresserne rigeligt nær; men her har vi atter dette, at naar Redernes Repræsentation udtaler sin godkendende Tilslutning, kan vi Rigsdagsmænd overfor en saadan Bestemmelse tage vore Betænkeligheder fangen.

Jeg fæster mig dernæst ved Lovforslagets § 2, som paalægger Skipperen i Tilfælde af Sammenstød saa vidt muligt at opgive Skibets Navn, Hjemsted, Bestemmessted o. s. v. I Sølovens § 223 er bestemt, at den Skipper, der undlader at opgive dette, anses for at være Skyld i Sammenstødet, med mindre andet bevises.

Dette, synes jeg, er en god Bestemmelse. Det forekommer mig nemlig, at hvor der afstedkommes Skade, for hvilken Ansvar kan paahvile to Parter, maa den Omstændighed, at den ene i Hændelsen engagerede Part skyndsomst og under øjensynlig Bestræbelse for at skjule sin Identitet forsvinder fra Aastedet for Hændelsen, være et afgjort Forhaands-Indicium imod ham. Dette ophæves imidlertid nu. Denne Bestemmelse fjernes og fjernes, fordi Konventionens Artikel 6, 2det Stykke, bestemmer, at med Hensyn til Ansvar for Sammenstød eksisterer der ingen Lovformodning om Fejl, hvorhos Konventionens § 8 fritager Rederen for det Ansvar, der kan flyde af, at Skipperen undlader at opgive Skibets Navn, Hjemsted o. s. v. Her er altsaa en Affattelse af Loven, som jeg ikke synes er hensigtsmæssig, men det maa jo erindres, at vi paa den ene Side har at holde Lovens Bestemmelser indenfor de Hovedlinier, der er optrukne ved Konventionen, og paa den anden Side har vi saa Hensynet til Skibsfartens egne Ønsker, og her staar vi atter overfor dette, at Skibsfarten har givet sin godkendende Tilslutning til disse Bestemmelser. Navnlig under dette Hensyn skønner jeg ikke rettere end, at der til Trods for, at Lovforslaget, som det nu foreligger, kan skønnes ufuldkomment paa enkelte Punkter, dog er god Anledning til at fremme dette Lovforslag velvilligst muligt, og som allerede anført: Jeg for mit Vedkommende kunde godt være med til at acceptere Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Med Hensyn til de Udtalelser, der er faldne fra den højtærede Ordfører, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger angaaende det Kongressspørgsmaal, som han berørte, og som ligeledes blev berørt af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen). Der er nemlig her en Misforstaaelse til Stede. Der er her to forskellige Ting. Der er de saakaldte Brysseler-Kongresser, det er Kongresser, der er sammensatte af Statsrepræsentanter, der kommer sammen for at behandle Lovforslag. Desuden er der de Kongresser, til hvilke de forskellige Landes Søfartsforeninger samles, og det er en saadan Kongres, der skal være her i Danmark. Hvad angaar denne Lov, saa kommer det, som den ærede første Taler herom sagde, ikke til at passe, at det maaske kunde være ønskeligt at afvente Kongressen, inden vi bestemmer os